

K-86/00 174
ŽUPANIJSKI SUD U ZADRU
PRIMLJENO
08 - 12 - 2000

PRILOGA
REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

Broj: I Kž-107/98-3

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda mr. Branka Zmajevića, kao predsjednika vijeća, te Neve Šibl, Ana Garačić, Senke Klarić-Baranović i Vesne Vrbetić kao članova vijeća i tajnice u vijeću Snježane Mrkoci kao zapisničara u kaznenom predmetu protiv opt. Milana Jurjevića i dr. zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH odlučujući o žalbi državnog odvjetnika podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Zadru od 1. prosinca 1997. godine broj K-394/97 u sjednici održanoj 13. rujna 2000. godine, saslušavši zamjenika državnog odvjetnika RH Tomislava Dujmića

riješio je:

Prihvaća se žalba državnog odvjetnika ukida se presuda prvostupanjskog suda i predmet vraća tome sudu na ponovno suđenje.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Županijski sud u Zadru, temeljm čl. 340. toč. 3. ZKP, oslobodio je od optužbe opt. Milana Jurjevića i Davora Tošića da bi počinili kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZRH činjenično opisanog u izreci te presude.

Protiv te presude županijski državni odvjetnik podnio je žalbu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i predložio da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskog sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Zamjenik državnog odvjetnika Republike Hrvatske nakon razmatranja vratio je spis i predložio da se žalba kao osnovana prihvati i postupi po njenom prijedlogu.

Žalba je osnovana.

Činjenično stanje kako ga je utvrdio prvostupanjski sud i na toj osnovi izneseni zaključci ne mogu se prihvatiti kao pravilno utvrđeni.

Sud prvog stupnja prezentirajući u razlozima obrazloženja presude sadržaj rezultata provedenog postupka zaključio je da nije dokazano da su optuženici počinili kazneno djelo iz čl. 120. st. 1. OKZRH.

13

Naime, prema zaključku suda prvo stupnja saslušani tijekom postupka svjedoci nemaju saznanja da je opt. Jurjević sudjelovao u likvidaciji oštećenog Mile Brkića. Nadalje, sud zaključuje, pozivajući se na nalaze psihijatrijskog vještaka, da je optuženik nezrela insuficijentna osoba koja realno i objektivno ne može sagledati posljedice i težinu svog iskaza iznesenog u istrazi, osim toga da se njegovo priznanje kako je pucao u Milu Brkića na način kako on to opisuje ne uklapa se u objektivni nalaz i mišljenje vještaka patologa o položaju oštećenog u trenutku zadobivanja ozljeda i broja ozljeda, a što je sve prema zaključku suda prvog stupnja dovelo u pitanje obranu opt. Jurjevića koju je dao u istrazi i koju sud zbog upravo iznesenog ne prihvaća, pa uslijed nedostatka dokaza oslobađa od optužbe oba optuženika.

=> *

Međutim, u pravu je državni odvjetnik da se ne može akceptirati stajalište suda prvo stupnja, da je obrana opt. Jurjevića iznesena u istrazi u kojoj on u potpunosti priznaje kazneno djelo, a opisuje kriminalne radnje počinjene i od opt. Davora Tošića, dovedena u sumnju rezultatima vještačenja neuropsihijatra i liječnika patologa.

Sud prvog stupnja iznosi činjenično stanje kako ga smatra utvrđenim i pri tom bez kritičke analize proglašava obranu opt. Jurjevića pred istražnim sucem negativnom je prihvaća obranu na glavnoj raspravi iako optuženik nije naveo prihvatljive razloge za poricanje onoga što je već priznao.

Naime, sud nije svestrano analizirao priznanje optuženika u kojem on osim što opisuje u detalje svoje radnje, okolnosno i logično govori i o ponašanju opt. Davora Tošića prilikom likvidacije oštećenika. Sud nekritički prihvaća razloge opt. Jurjevića zbog čega mijenja raniji svoj iskaz iako su ti razlozi samo tvrdnje o prijetnji policije ničim potkrijepljene, dok na relevantna pitanja odgovara samo šutnjom. Već je na prvi pogled očito da opt. Jurjević nije dao nesuvislu obranu u istrazi i da je sistematično i dosljedno opisao radnje prilikom likvidacije ne samo svoje nego i opt. Davora Tošića.

Nalaz i mišljenje neuropsihijatrijskog vještaka ne dovodi u sumnju priznanje optuženika, jer on je samo djelomično insuficijentna ličnost, nije zaostalost duševnog razvoja, već osoba pojednostavljena i neuka. Kad i priznaje djelo u istrazi nastoji smanjiti svoju odgovornost navodeći da mu je Tošić naredio da i on puca u Milu Brkića, a ako to ne napravi da će ga ubiti. Dakle, i u istrazi se smišljeno brani.

Osim toga sud zanemaruje činjenice, koje su potvrdili svjedoci Mladen Brainović, Josip Bahtelić i Krešimir Vrkljan, da je opt. Jurjević u inkriminirano vrijeme bio naoružan, čuvao straže i nosio pušku kao i ostali uniformirani pripadnici paravojskih grupa.

U pravu je državni odvjetnik da niti nalaz vještaka patologa u pogledu zadobivenih strijelnih ozljeda i položaja oštećenika u trenutku pucanja ne mogu dovesti u sumnju priznanje opt. Jurjevića tijekom istražnog postupka. Naime, prilikom eshumacije tijela Mile Brkića osim što je identificirano utvrđena je i potpuna skeletizacija leša. Upravo radi toga vještak je dopustio mogućnost da je oštećenik zadobio ozljede i mekih tkiva vrata i nogu koje nisu oštetile koštane dijelove tijela, a s obzirom na strijelnu ranu trbuha vještak je dopustio da je ozljeda mogla nastati i u slučaju da je oštećenik bio bočno okrenut prema onome koji je pucao. Ne treba zanemariti niti to da je odjeća leša bila oštećena i na drugim mjestima, te da je vještak izjavio kako ne može tvrditi da su ta oštećenja nastala samo mecima, jer su mogla prema mišljenju vještaka nastati i na drugi način, procesom raspadanja ili kao posljedica

176

izjeda crvi. U svakom slučaju bilo je i drugih oštećenja odjeće za koje se nije mogla sa sigurnošću utvrditi na koji način su nastala.

Sud gubi iz vida i važnu činjenicu da je svjedoku Draganu Županu u Modrinom Selu kod Kistanja izvjesni Marinko Ljubović pokazao opt. Davora Tošića i rekao kako je on ubio Milu Brkića, dok su svjedoci Marija Šoša i Marko Marić iskazali da je oštećenika pokopao Nikolu Dopud. S obzirom na te iskaze valja pokušati pronaći navedene osobe i preslušati ih, budući da postoji vjerojatnost kako imaju saznanja o relevantnim činjenicama za utvrđenje utuženog kaznenog djela. *

Prema tome, u pravu je državni odvjetnik kada u žalbi navodi da je sud prvo stupnja pogrešno utvrdio činjenično stanje jer nije analizirao i cijenio odlučne okolnosti koje proizlaze iz rezultata provedenog postupka, pa se ukazuje opravdanom sumnja da je pogrešno sud zaključio, kako nema dokaza da su optuženici počinili inkriminirano im djelo.

Stoga je valjalo žalbu državnog odvjetnika zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja kao osnovanu prihvatiti i pobijanu presudu ukinuti temeljem čl. 388. st. 1. ZKP, te predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

U ponovljenom postupku sud će uzeti obranu optuženika i provesti sve raspoložive dokaze te temeljito ocijeniti rezultate postupka i donijeti novu odluku obrazloženu u skladu sa čl. 359. ZKP.

U Zagrebu, 13. rujna 2000. godine

Zapisničar:
Snježana Mrkoci, v.r.

Predsjednik vijeća:
mr. Branko Zmajević, v.r.

Suglasnost ovog prijepisa s izvornikom ovjerava
Voditelj Otpremne pisarnice:

Stefica Klepac